

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg vil bare sige til fru Pia Larsen, at der er et problem i, at man har denne skala med 50, 75 og så en hel fritagelse, det skal vi erkende. Men det er dog ikke sådan, at man generelt kan sige, at de virksomheder, som har store energiomkostninger, frådser med energien. Der er virksomheder herhjemme, der på grund af produktionens karakter – inden for den kemiske industri, glasindustrien, Portland Cement, Stålvalseværket – har højere energiomkostninger end andre.

Derfor er der i det forslag, vi har fremsat, taget det hensyn, at der for de virksomheder, som ofte er i en særlig konkurrencesituation, netop i de brancher er nogle særlige ordninger. Til gengæld for at få del i de ordninger skal de imidlertid gennemgå et energisyn og pålægge sig energibesparelser, og det er en forudsætning. Vi regner så med, at den ordning bliver administreret sådan, at de virksomheder, som ikke har sparet det, de kan, igennem disse energisynsordninger og -investeringer nedsætter deres energiforbrug til det optimale. Men det er altså højere end i mange andre virksomheder, fordi de har en produktion, hvor råstofferne simpelt hen er anderledes end i nogle energilette virksomheder. Der er taget det hensyn, og det er altså Portland Cement, Stålvalseværket og de virksomheder, som ellers muligvis ville krakke. Vi har været liberale her over for disse virksomheder, men det er altså ikke sådan, at fordi man har et højt energiforbrug, er man nødvendigvis energifrådser. Det er altså virksomheder, som fru Pia Larsen udmærket kender, og som jo af produktionsmæssige grunde har et højt energiforbrug.

Så ganske kort: Venstre har åbenbart den holdning, at vi skal vente på EF, og så færdig! Hvis det er en generel holdning, hvad skal vi så med Folketinget, hvis vi skal gå og vente og vente? Det kan jo godt være, at vi fra 1992, som hr. Peter Brixtofte var inde på i B.T. den anden dag, kan mødes et par gange om året og tage stilling til EF's ordninger, men o.k., så har vi et andet samfund. Men indtil videre har vi altså muligheden for nogle gange at være lidt i front, og det skader måske ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Hvis jeg forstod fru Charlotte Antonsen ret, mente hun, at CO₂-sagen, fordi den også har et miljøaspekt, vil kunne gennemføres i EF med flertalsbeslutning. Men det er ikke rigtigt. Det er afgifter. Både en ny CO₂-afgift og det element i oplægget, der drejer sig om energiafgifter, er regulære afgiftsbeslutninger, og dér er der og vil der vedblivende være tale om enstemmighedskrav.

Det interessante i den diskussion, vi har her, er derimod, at man også arbejder med tanken om en refusionsordning til særlig energitunge brancher og virksomheder som noget, der skal udformes, og det er det, vi altså har et bud på i Danmark. Til den kritik, der lyder af vores bud på det her, nemlig at de energilette eller relativt energilettere så bliver stillet relativt lidt dårligere, må vi sige: Nå ja, men ellers kan man jo heller ikke gøre noget for dem, der er særlig belastede.

Kim Behnke (FP):

Allerede da vi behandlede B 52-forslaget, der jo nu i sin udførelse i form af konkrete lovforslag for alvor skal i gang med at bombe det danske samfund, gjorde jeg på vegne af Fremskridtspartiet opmærksom på, at vi ikke deler den såkaldte konsensus omkring hele drivhushistorien. Vi tror simpelt hen ikke på de pågældende teorier, og i mellemtiden er der jo heldigvis flere og flere folk, der støtter vores synspunkt.

Selv om hr. Jes Lunde kalder de pågældende for »nogle halvstuderede hist og her«, så vil jeg alligevel tillade mig at citere fra en af disse efter hr. Jes Lundes mening halvstuderede. Det er Aksel Wiin Nielsen, der er professor i meteorologi ved Københavns og Århus Universiteter, så det er ingen hr. hvem som helst. Han skrev tirsdag den 20. august 1991 en kronik i Jyllands-Posten under overskriften »Drivhusteorien – en gang til«, og jeg citerer om lidt, når jeg har fortalt, at det, han tager udgangspunkt i, netop er den beregningsmodel, som dette internationale klimapanel har fundet frem til, vel at mærke en edb-model. Man har lagt nogle data ind i en edb-model, og så trykker man på knappen, og så forventer man, miraklet sker, og derudfra handler man.

Aksel Wiin Nielsen skriver følgende: